

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdívásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenként kétszer: esütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyen szam ara 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek 4 frtért kap-
nak a lapot.

Felolós szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.

Kiadó hivatal: K - Vásárhelyt az ifj. Jancsó Mózes könyvnyom-
dájában, hová hirdetmények s előfizetési pénzek küldendők.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ ezimű politikai, köz-
gazdasági, társadalmi és szépirodalmi he-
tilap 15. évfolyamára a következő árak-
kal előfizetést nyitunk:

Egy évre 5 frt.
Félévre 2 frt 50 kr.
Negyed évre . . . 1 frt 25 kr.

Községi előljárók, tanítók és iparosok
részére kedvezményt adunk, még pedig:

Egy évre 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, szí-
veskedjenek előfizetéseiket minél előbb
megujítani, hogy lapunk szétküldésében
zavar ne forduljon elő.

A Székelyföld kiadóhivatala.

Ujév napján.

Egy év mult el ismét. Egy percz az
idők végtelenségében, de nagy idő az em-
ber életében. Az ember ilyenkor elfeledi
a mult szenvedéseit s reménynyel tekint
a jövő elébe. Ha végig tekintünk a mult
év eredményein, igazi megnyugvással lát-
juk, hogy ha az nem volt is eredmények-
ben szerfelett gazdag, de szegénynek sem

mondható. Alig egy éves kormányunk be-
csületes törekvései s folytonos ernyedet-
len munkálkodása folytán ismét halad-
tunk egy lépést előre.

A mult legfőbb vívmánya minden-
esetre az egyházpolitikai törvények életbe
léptetése volt. Ezen reformok, dacára
azon lelketlen hareznak, melyet a klérus
és főurak ellene folytattak, keresztül men-
tek s kormányunk erélyesen és gyorsan
életbe is léptette s ma már 3 hónapi élet
után határozottan állitható, hogy azok tel-
jes mértékben beváltak s mivel a nagy-
eredmények hódítani szoktak: a reformok
iránt kezdetben táplált aggályok lassan-
kint eloszanak, ha nem volna azon mes-
terségesen előállított izgalom, melyet — a
néppárt — minden megengedett és meg nem
engedett eszközzel szit. Ez a párt is a
mult év csodaszülötte. Egy napon szüle-
tet az egyházpolitikai reformokkal, csak-
hogy ezek épek, egészségesek, ő pedig val-
óságos torz-szülött.

Az országgyűlés folytatta rendes mű-
ködését, melyet helyesebben úgy fejezhe-
tünk ki, hogy tárgyalta a költségvetést s
csinált egyebet is, a mit lehetett, mert fájd-
alom — minálunk már szokássá vált,
hogy a költségvetés letárgyalása az egyet-
len nagyobb munka, mit a törvényhozó
testület végez. Ez veszi az idő legnagyobb

részét igénybe, mert az ellenzéki pártok
obstrukciós jó kedvükben ezen alka-
lommal szokták bemutatni kedves választó-
töiknek, hogy ők tudnak beszélni, van ne-
kik eszméjük, de sok, s van bátorságuk
teljesíteni az ellenzéki követek legma-
gasztosabb s talán egyetlen feladatát: a
kormányt szidni, gyanusítani s azt jó aka-
ratu munkálkodásában megakasztani. Mi-
vel pedig sok az ellenzéki képviselő és
még több a mondani való, következké-
pen a drága idő a sok hiában való szal-
ma-esépléssel eltelik s a legüdvösebb al-
kotások szépen lemaradnak a napi rend-
ről. Hát ez bizony szomorú állapot, ha-
nem könnyebb egy hegyet kimozdítani
helyéből, mint egy eszmével telített ellen-
zéki honatyát meggyőzni arról, hogy a
kormány-szidásnál van üdvösebb dolog is
a világon.

A mi az ország pénzügyi helyzetét
illeti, el kell ismernünk, hogy nem olyan
kedvező, mint a mult évi, de azért mindig
előg jó arra nézve, hogy teljesen meg le-
gyünk vele elégedve. Ha imitt-amott némi
csökkenést mutat a bevétel, ennek oka a
pénz piacon uralkodott derut, a gabonaárak
csökély volta s kisebb export. Arra pedig,
hogy az ellenzéki vészharangok folyto-
nosan kongjanak, épen semmi ok nincs.

Mezőgazdaságunk hatalmas védelmet

TÁRCZA.

Ujév napján.

Mennyi öröm és mennyi bánat fűződik e nap-
hoz! Az emberiség azon része, mely Sylveszter esté-
jén — mikor mindenki életmérlegének egyik serpe-
nyőjébe teszi a lezajlott év örömeit, a másikba meg
az átélt nyomorúságait — ama szomorú meggyő-
ződésre jut, hogy naplójának „tartozik“ rovata
hatalmasabb számokat tüntet fel, mint a „követel“:
elesüggeden hajtja álmra fejét s a Sylveszter-éji
harangzugás magasztos harmóniájában nyer vigaszt
és biztatást, hogy majd talán jobb napokat hoz szá-
mára a most született ujév.

Ama része pedig, melynek az örömmel meg-
rakott serpenyője könnyedén lerántja a másikat:
azon biztos meggyőződéssel tér nyugalomra, hogy
az ujév megint nem fog hűtelen lenni hozzá. Ez a
kisebb rész aztán sokkal könnyebb lélekkel svídá-
mabb prezezal várja a convenzióális ujévi gratu-
lációkat, melyek — e század modern vívmányai gya-
nánt — a társadalom minden rétegéből gomba
módra szaporodnak egyik ujévtől a másikig!

Korán reggel már a „Pikdama“ misztikus
akkordjaira ébred fel az ember, ezt követi a divatos
„Cornelia“ valzer, egy magyar népdal-egyve-
leg . . . és egy induló vagy gyorspolka zárja be a
megtűzteltetést a szerint, a hogy kiki fizetni szok-
kott. Némely ablak alatt csak a nyitány és záradék
hangzik el — itt komisz fizetők és nem művészek-
velők laknak — s a tulajdonképeni tartalom csak
azon házak ablakai alatt nyer méltó és művészi

megoldást, melyek a Pista ujévi gratulációját tar-
talmassabban szokták megköszönni. Pista különben
igen jól ismeri az embereit s nagyon ki tudja vá-
lasztani a hangot, a melyen velük beszélgetni lehet!

Aztán a reggeli befojztóval jön egy egyenes
tartású, kifent bajszú s bátor fellépésű és oszme-
gazdag uri ember, kinek arcán korábbi fekete fog-
lalkozását sehog sem lehet megismerni erre csakis
a kezében tartott, cifrára pingált kártyalapon elő-
retolakodó létrából lehet következtetni. Bizonyos uri
eleganciájával nyújtja át a lapot s szerényen mon-
dja: „Boldog ujévet kíván a kéményseprő.“ A vala-
hogyan kielégített kéményseprő szilárd léptei még
hallatszanak az ablak alatt s már is nyit be egy
kevésbé kiöltözött s egyáltalán nem kifent bajszú
pasaser, kinek csak úgy dül szájából a pálincaszag
s megelégedetten zengi, hogy: „boldog ujévet kíván
az utesaseprő.“ Utána jön egy zenekar, melyet pro-
fán nyelven malaczbandának szoktunk nevezni. Már
a nyitányánál félbeszakítjuk az ujévi élvezetet s egy
pár hatos köszönettel sietünk tudolni rajta. Nyom-
ban rá megint jön egy utesaseprő, egy másik ma-
laczbanda, egy másik utesaseprő s ez így tart vagy
három kemény órán keresztül! Boldog Isten, ha csak
annyi jó napunk lenne az ujévben, mint a hány-
szor a boldog ujévet megkívánják e napon közös
jóakaróink: bizony nem lenne szükségünk ama di-
vatlapokra, melyeket sokkal rövidebbekre mint szé-
lesekre szabot a magas kormány, s melyek a taka-
rúkpénztárak létesítése s az alacsony gabona árak
beköszöntése óta oly széles körben lettek elterjedve,
nem ugyan mulattató tartalmuk — mert ezt akár
végrehajtó közreműködésével, akár a nélkül amugy
is meg kell fizetni — hanem nélkülözhetetlen szük-
ségségük miatt!

A tizenegy órai vonat megérkezte után jön
egyik-másik levélhordó, sürgönykihordó s mindenik
megkívánja bizonyos viszontkívánatot és viszontszol-
gálat fejében a „boldog ujévet.“

Utánuk jön a lámpagyújtogató, szemétkihordó,
utkaparó s a jóságos Eg tudná még micsoda hasz-
nos szolgálatokat teljesítő egyéniségek, kik elmu-
laszthatatlan kötelességüknek tartották minket az
ujév napján szerencse-kívánataik megmérhetetlen
özönével elhalmazni. Mikor már nyakik vagyunk a
szerencse és boldog ujévi kívánatokban, jönnek az
eltávozandó szolgálók bérük hátralékát instálva ala-
zatosan: akkor vesszük észre, hogy apró és darabos
pénzünk nyomtalanul eltűnt a szerencsekívánatok
özönében! Ezt a hasonló szerencsét és boldog ujé-
vet kívánjuk mi is embertársainknak, kikkel aznap
össze hoz véletlen szerencsénk vagy szerencsétlensé-
günk, jó és balsorsunk. Így van ez most családok
korunkban, de nem volt másképen legénykorunkban.
Boldog legényélet, gondtalan ifjuság! téged is csak a
vaskalapos optimisták tudnak dicsőíteni, kik a mi-
nink is csak a lázesillapító hatását érzik, de ke-
serű izét s az általa okozott fülzugást tekinteten ki-
vül hagyják!

In anno legénykorom utolsó Sylveszter estéjén
elővettem porlepte fekete ruhámat, melyből már
eltűnedezt a zálogházak konzerváló naphthalin
szaga, s „glanceparádba“ vágva magam, siettem hi-
telezőim elől oda, hol a jó pajtások klubbja „jó bor
mellett, cigány mellett“ várakozott rám.

A pincér alázatos hajlongások között lesegi-
tette nagykabátomat s jelentőségteljes mosolyal
mutatott egy mellékajtóra, a honnan kihatólő vidám
zeneszó, élénk eszevőgés s a pobázzörgés jelezte,
hogy a bennlevők már „egygyel beljebb“ vannak.
Mindannyian magamfajta szemem szedett gavallé-

talált a mezőrendőri törvény életbe léptetésében. Az új törvénynek a múlt év volt a próba ideje s az eddigi eredmények után már elmondhatjuk, hogy az bevált és sok jót remélünk tőle.

Ezen kívül még két igen fontos törvénynek kellett volna az elmúlt évben tárgyalatni, a kuriai bíráskodás, a közigazgatási bíróságok nem lettek tárgyalva, mert a zágrábi zászlósértés s az időközi választásokat az ellenzék felhasználta arra, hogy teljes hat hét alatt a költségvetés általános tárgyalásánál s a kis budgettek első kisebb részénél egyebet lefoglalni lehetetlen volt.

A múlt év a szabadelvű pártra nézve kedvező volt.

Bánffynak ügyessége a választási mozgalmak körül leginkább az által bizonyult be, hogy általában az időközi választások, a tapolezai és löcei választások kivételével, mind jól sikerültek, mert hiszen a nyitrai morális bukás is, egy második helyesebb győzelem révén lett jóvá téve.

Hát nem tréfadolog az, mikor időközi választások révén 6 minisztert és 4 államtitkárt kell megválasztani, azonkívül a halálozás nyomán megürült kerületeket is újból kell betölteni.

A legutóbbi két választás a stomfai és a giralti rendkívül érdekes s messzeható győzelmeknek bizonyultak be, mert Stomfán a néppárt lett megverve, — Girálton pedig a nemzeti s néppárt együttesen lett tönkre silányítva.

Mindent összevéve az 1895. év minden tekintetben elég kedvezőnek mondható s megnyugvással tekintünk rá vissza, mert semmi olyast nem látunk, mi aggodalommal töltene el a jövő iránt.

Az olvasó-egylet estélye.

Midőn azt jósoltuk, hogy a kaszinó-estély minden tekintetben fényes és kitűnően sikerült lesz:

jóslatunkban nem esatkozunk. Ugy anyagi, mint szellemi tekintetben nem hagyott semmi kívánnivalót maga után az estély, dacára annak, hogy két igen tekintélyes családnál tartott menyegző a kaszinó-estélyek rendes közönségéből sokakat eleséltetett.

Publikum volt bőven minden fajtából, s mondhatjuk, hogy az nagyon is finom-vegyes volt. Ez alkalommal a Nemzeti szálló tervei valóban kicsinyeknek bizonyultak, mivel különösen éjjel előtt a tánc nagyon nehezen ment. Nagyon sokan épen-séggel nem táncolhattak, vagy jobban mondva nem ugrálhattak, de az a rész, melyik megpróbálta táncolni: duplán ugrált, mert ugrott akkor is, mikor tyukszemőre tapostak s ez igazán gyakran, meg-esett.

Az is igaz, hogy a megjelent nagydíjű közönség a hangversenyben kissé esatkozott, mert a primadonnák egyik része oldalfájást kapott s a másik része a program terjedelmességére való tekintetből tanácsosnak látta elrekedni.

Nóde sebj, az egyik részt halottuk amugy is, a másik részt, a melyre valóban kíváncsiak voltunk, — majd meghalljuk más alkalommal, mikor talán hangjánál lesz; ha ugyan lesz!

A nagydíjű publikum egyes szereplőket figyelemmel hallgatott meg s elismerésének sürű tap-sokban és kihívásokban adott kifejezést, de egyes pontok alatt teljes szellemmel beszélgetett és tárgyalta a piaci árakat. Pedig a Dobay János ur valóban szellemes felolvasása megérdemelte volna a teljes figyelmet is. Ilyenekben igazán ritkán részesül a nagydíjű közönség.

A jelenvolt hölgyek névsorát meg sem kísérem leírni, mert nagyon sokan voltak; azonban a bruttó jövedelem 200 frton felül volt, a mi a kaszinónak jelenlegi körülmények között sokkal kedvezőbb volt a legragyogóbb női szemeknél is.

Látó.

Felolvasó estély.

A közdivásárhelyi kereskedő ifjuság társulata folyó hó 21 én tartotta meg ez évben utolsó felolvasó estélyét nagy számu hallgatóság előtt.

Mint mindenkor, úgy most is dícséretre méltó odaadással, fáradságot nem ismerő tevékenységgel igyekezett feladatát megoldani.

Mint tudjuk, a felolvasások egyike tanulságos, másika szórakoztató dolgokkal gyönyörködteti a hallgatóságot. Ez estélyre, sorrend szerint, a szórakoztató program került, mely rövid, de annál na-

gyobb élvezetet nyújtott. Első száma volt Fejér Antal társulati elnök rövid, de tartalomsdu, az estélyek célját fokozatosan előtűntető megnyitó beszéde, melyből jól esett tapasztalunk, hogy a társadalomban első között helyet foglalt egyet nem csak mulatni, de mulatva tanulni tud és akar is.

A megnyitó beszéd után Kiss Károlyné urnő felolvasása következett, mely a városunkban nagy számban élő örménység eredeti származását, életmódját, szokásait és szorgalmas munkásságát stb. ölelte magába s így a felolvasó nőtől megszokott kedves előadását általános tetszélynyilvánítás kísérte.

A program harmadik számát Pénzes Imre töltötte be a kedves és nagy tehetségre mutató hegedű-szólójával, valóban nem mindenkor van alkalmunk ily művésziessen kezelt hegedű hangjaiban gyönyörködnünk, miért a hallgatóság sem maradt adós: mint egy varázsűtőre kitért a tapsvihar és újrázás s így az ismétlés által tovább is gyönyörködtünk s talán még most is szívesen gyönyörködnénk vagy sirnánk a zenehangok változatossága szerint, ha őcsese, Pénzes Sándor, nem szorítja ki helyéből a program negyedik számával, kitől egy flegmatikusan előadott monologot hallgattunk és gyönyörködtünk abban s úgy élt, mint az összes működő tagokat általán taps és tetszélynyilvánítás kísérte.

Itt e helyen is köszönetet érdemelnek egyenként és összesen a működő tagok, kik nem sajnáltak pár órát szentelni, a közreműködést előmozdító társulatnak. A sorrend bevégeztével kezdetét vette a különféle társasjáték, melynek csak az éjjeli órák vetettek véget s ezzel az idej felolvasó estélyek is véget értek.

Ika . . . i.

Jegyzőkönyv

felvettelt Háromszékvármegye gazdasági bizottsága által a eselődjuttalmazások elbírálása és kiosztására kiküldött szakbizottság üléséről 1895. év decz. 23-án.

Jelen vannak: Báró Szentkereszt Róla, Dr. Sinkovits Ottó előadó, Bogdán Ártur, Dr. Künnle Tivadar jegyző, Dr. Székely György.

Előadó bemutatja a beérkezett pályázatokat és pedig

Beérkezett:

1. K.-Vásárhely városról	4 drb.
2. Kézdj-járásból	12 drb.
3. Orbai-járásból	9 drb.

rok, agg- és kevésbé agglegények voltak, kik hajfűrtjeik rendezésére — ezek hiányában — a fűsű és hajkefe helyett a bajuszkefét vagy zsebkendőt is elég-ségesnek tartották. Látható örömmel fogadtak s maguk között helyet szorítottak részemre is. Megbeszültük a nap eseményeit s közös bánatunkat a gyöngyöző borba fojtva, elsimítottuk az ó-évet annak rendje és módja szerint.

Büfelejtől pezsgővel váltottuk fel a Küküllő-menti karcost, mely aztán alaposan kiverte fejünk-ből a lezajlott ó-év minden bánatát.

Mikor aztán egyik-másik pajtásunk nyakának terhére vált az egész éven keresztül magasan tartott fej s ez az udvariasan szerény fej mind lejjebb és lejjebb ereszkedett, míg végre is az asztal szélén talált magának biztosabb támasztékot; mikor a Miklós bögője is már megizlelte a pezsgőt, melyet az egyik pajtás a saját szája helyett a bögőbe töltött s mikor mindeniket elfogta alaposan az isteni mámor: akkor és csak akkor kezdettem ébredezni mert mámoros képzeletem elé tűntek legnagyobb rémképeim: szabóm és cipészem személyében, kiknek egész évi számláját újév napján kellene ki-egyenlíteni!

Irgykedve néztem végig a boldog szunnyadókon s kabátomat felvéve, lassan, nesz nélkül mentem ki a teremből, egyenesen haza, hol a puhára vetett ágy, ezen egyetlen hű barátom, állt készen endelközésemre.

Lefeküdtem és aludni akartam, de csak akartam és nem tudtam, mert az a kegyetlen álom, mely hasonló körülmények között mindenkit elfog: engem következetesen került. Különbön az éfélek-hez már hozzá vagyok szokva; ha nem akarok elaludni, akkor „Faublas lovag kalandjai“-nak olva-

sása közben is öt perc alatt elalszom, ha pedig aludni akarok: akkor meg pénzért sem tudnék. Hiába olvasom ilyenkor ellenzéki képviselőink ritka tartalmu parlamenti beszédeit, hiába mondom az egyszeregyet elejétől a végéig s a végétől az elejét; hiába lökdösök keresztül képzeletemben egy sereg nyáját egyenként az akol ajtaján, ez mind nem használ, pedig ezeknél jobb hypnotikumot nem talált még ki a „Háromszékvármegyei orvostársulat“ sem!!!

Kérem, én ilyen ágról szakadt szerencsétlen flótás vagyok, pedig a flótát szívem mélyéből utálom.

Végre, mikor már azt kezdettem gondolni, hogy szabómat és cipészemet kifizettem: nagy nehezen sikerült elaludnem. De oh álom, bár soha se tudnék aludni! Álomban is mindig a kifizetetlen számlák dégiói röpöködtek szemeim előtt . . .

Tíz óráig aludtam, folyton a rémképekkel álmodva s akkor aztán felébredtem!

Alig törtlém meg bágyadt szemeimet, benyit az inasom s átszellemült ünnepi képpel kívánja az első „Boldog újévet.“ És nekem olyan jól esett tapasztalnom, hogy van még valaki a földnek nevezett conglomeratumon, a ki önzetlenül, tiszta szívből kívánja ezt nekem, hogy szabót és cipészt nyomban elfelejtettem, mintha nem is léteztek volna soha!

Alig szedem magam rendbe s készülök reggelre menni, benyit az inasom s jelenti, hogy egy ur keres. Böcsátsd be, mondom. Alig vártam egy rövid perczet, nyílik az ajtó, belép egy osztrák színű, sovány, magas „ur“ s boldog meglepődéssel kívánja nekem a még boldogabb újévet, egyszersmind reményteljes kifejezéssel hozzáteszi: „bátorkodtam a számlát is elhozni, boldogan remélve, hogy a nagy-

ságos ur ki fogja fizetni most az egészet, hiszen esekélység az egész, alig haladja meg a kétszáz forintot.“ Tehát ismételten tisztelettel kérem . . . akarja mondani ő. Mutassa kérem, mondom én. Parancsoljon, mondja ő. Én elveszem s a nélkül, hogy egy kíváncsi pillantást vetnék rá, zsebre teszem. Negyedikén fizetek, mondom én komoly hangulattal s ott hagytam az utánam bámuló szabó „urat.“

Egyenesen a kávéháza rohantam reggelizni, remélve, hogy ott talán nem fognak rám találni az „urak.“

Azonban, alig költöttem el azt a kávénak csufolt sötétbarna loesadékot, belép a suszterem, figyelme-sen szétnéz mindenfelé, zsebébe nyúl s egyenesen előttem áll. „Jó reggelt és boldog újévet nagyságos ur“ — mondja egy kissé szurokizű hangon s átad nekem egy teleirt s bélyeggel ellátott negyediv papírost, melyet szintén meg sem nézve zsebeembe gyűrtem s elküldöttem a cipész urat is azzal a biztatással, mint a szabó urat.

És kérem, tessék elhinni, így tartott az reggeltől estig. Kaptam sok jó kívánságot és még több számlát.

Mikor aztán a nap is megunva a számlát hordó „urak“ utját megvilágítani, csendesesen a láthatár alá merült s jó embereim megszűntek a kilincset egymás kezébe adni: fáradtan dőltem pamlagomra s bodor szivarfüstök között elhatároztam, hogy az újévben házasodni fogok.

Megtettem s most minden jó ismerősünknek együtt kívánjuk a „Boldog újévet!“

4. Seps-i-járásból	1 drb.
5. Miklósvári-járásból	3 drb.
Összesen	29 drb.

pályázat.

Sepsi-Szentgyörgy város területéről senki sem folyamodott.

A kérvények közül pályázatra nem boesátható szabályszerűtlen felszerelés miatt 2, és pedig a zágoni Antal Róza és a feldobolyi Jákó Károlyé, mindkettő előjárásági bizonyítvány hiánya miatt. Zágoni Kiss Ferenc pedig a múlt 1894. évben jutalmat nyervén, a feltételek 6 pontja értelmében pályázatra ezuttal nem boesátható.

Az előterjesztés tudomásul vétetik és Antal Róza, Jákó Károly, Kiss Ferenc pályázatra nem boesáthatnak. A fennmaradt 26. pályázó közt a jutalmakat a bizottság 5 I-ső rendű és 10 II-od rendű jutalom alakjában, a feltételek értelmében következőleg kiosztandóknak határozza:

I-ső rendű 10 frtos jutalmat nyernak:

1. Vargyasi Mihály gazd. eselőd id. Tóth Istvánnál K.-Vásárhelyt, szolg. ideje 16 év.
2. Lembényi Márton béres Kőnczei Jánosnál Karátán, szolg. ideje 15 év.
3. Varga András béres Damokos Jánosnál Alcsernátonban, szolg. ideje 15 év.
4. Ifj. Csiki György gazd. eselőd öz. Nagy Istvánnál Bőlnben, szolg. ideje 14 év.
5. Drágaszér Mihály David béres Seethal Ferencnél S.-Szentiványban, szolg. id. 12 év.

II-od rendű 5 frtos jutalmat nyernak:

1. Lázár Mihály kocsis Horvát Miklósnál Martonfalván, szolg. ideje 11 év.
2. Borbándi Mihály kocsis Balog Gyulánál K.-Vásárhelyt, szolg. ideje 10 év.
3. Benedek László gazd. eselőd Mórík Lajosnál Baróthon, szolg. ideje 9 év.
4. Szakács Lajos kocsis Gyárfás Lajosnál Zabolán, szolg. ideje 8 év.
5. Rácz Miklós béres Becz Zoltánnál Márkosfalván szolg. ideje 8 év.
6. Sárkány István kocsis Bálint Lászlónál Bereczkben, szolg. ideje 7 év.
7. Nagy András (Zsigmondé) gazd. eselőd Nagy Józsefnél Tamásfalván, szolg. id. 7 év.
8. Bogáti András gazd. eselőd Veress Ferencnél, Kovásznán, szolg. id. 7 év.
9. Tamás Róza gazd. főzőnő Bogyó Jánosnál Kovásznán, szolg. id. 6 év.
10. Józsa Gábor béres Zathureczky Gyulánál Baróthon, szolg. ideje 5 év.

A jutalmazottak névsora az összes megyei lapokban azonnal közzeleendő. A kérvények, jutalmak és jelen jegyzőkönyv másolata az illetékes I. fokú hatóságokhoz azon utasítással küldendő át, hogy a jutalmazottaknak a jutalmakat folyó év végéig adják át és a szabályszerűleg kiállított nyugtákat a gazd. bizottsághoz 1896. év január 20-áig terjesszék be.

Ezzel a jegyzőkönyv bezárva aláíratik.

K. m. f.

Br. Szentkereszt Béla s. k.,
elnök.

Sinkovits Ottó s. k.,
közg. előadó.

Dr. Künnle Tivadar s. k.,
jegyző.

Ujdonságok.

— **Áthelyezések.** A m. kir. igazságügyminiszter Harmath Domokos topánfalvi kir. járásbírói telekkönyvvezetőt a tordai kir. törvényszékhez, Bardóc Gyula magyar-láposi kir. járásbírói telekkönyvvezetőt pedig a nagy-iloncai kir. járásbíróshoz helyezte át.

— **Időjárásunk** végre neki durálta magát s hozott egy kis alapos hideget. Vasárnapra az idő kitisztult s a hőmérő higánya kezdett alászállani s hétfőn korán reggel már 14 fokot mutatott R. szerint. Ugy látszik, hogy a sok enyhe idő után most lesz az igazi tél.

— **Anyakönyvi statisztika.** Múlt év október 1-sejétől kezdve, midőn a polgári anyakönyvvezetés életbe lépett, Kézdivásárhelyen összesen 36 születés, 19 halálos eset történt és 5 polgári házasság kötött. Az idő, melyről ezen adatok szólnak, sokkal rövidebb, semhogy azokból konzekvenziákat vonhat-

nánk le, de mindenesetre igen öröndetes, hogy a születések csaknem kétszeresen mulják felül a halálosakat. Ez a körülmény minálunk, hol a népesség folytonosan apad, nagyon sokat jelent, mert azon reményt nyújtja, hogy ha azon arány fenmarad, a jövő népszámlálás kedvezőbb eredményeket fog felmutatni.

— **Házasságok.** Múlt hét végén két díszes esküvő volt Kézdivásárhelyt. Decz. 28-án Vásárhelyi József debreczeni tanító kötött házasságot Székely János kézdívasárhelyi ev. ref. lelkész bájos leányával, Székely Melinda kisasszonnyal, ki jelenleg Debreczenben óvodavezetőnő.

Decz. 29-én kézdívasárhelyi Tóth József szeszyáros fia, dr. Tóth József csik-szentdomokosi kör- orvos tartotta menyegzőjét Török Bálint kézdívasárhelyi kereskedő és kíséző takarékpénztári vezérigazgató kedves leányával, Aida kisasszonnyal. Mindkét házasságot Bartók polgármester, anyakönyvvezető kötötte meg, mely után egyházi áldás következett Áldást kívánunk mindkét házassághoz!

— **Eltűnt községi jegyző.** Kovács Sándor zágoni községi jegyző deczemberben elhagyva állomását, ismeretlen helyre eltávozott. Most hatóságilag körözik.

— **Cselédjutalmazások.** A háromszékmegyei gazdasági bizottság több díjt tűzött ki a jobb eselődök jutalmazására. A jutalmak kiosztásáról felvett jegyzőkönyv lapunk mai száma hozza s itt csak annyit említhetünk meg, hogy a Kézdivásárhelyről pályázott 4 egyén közül 2 nyert jutalmat és pedig Vargyasi Mihály (lakik id. Tóth Istvánnál) 10 frtot és Borbándi Mihály (lakik Balogh Gyulánál) 5 frtot.

— **Bálok.** A jövő farsangra eddig 7 bál van bejelentve, ugymint: 1. Az árvaház. 2. Rudolf kórház. 3. A kereskedő ifjuság. 4. A jótékony négyesület. 5. Róm. kath. egyház. 6. Ev. ref. egyház. 7. Millenium-alap bálók. A mi farsangunk tehát kiválóan mozgalmasnak ígérkezik, csak épen az a baj, hogy a farsangnak csak 5 szombatja van s hogy ebbe 7 bált miképen lehessen bealkalni, ez a közel jövőnk egyik legnehezebb kérdését fogja képezni.

— **Egy kis nevelési dolog.** Régi dolog az, hogy minálunk a jótékony ezülvételekre hiába állítják össze a díszes programokat. Épen azok méltányolják a legkevésbé, kiknek a rendező bizottság kedveskedni akart. A mélyen tisztelt hallgatónak van egy bizonyos jól ismert része, melynek nincs annyi nevelése, hogy belássa azt, miszerint egy szíves közreműködő joggal elvárhat annyit a jótékony ügy érdekében tett fáradozásáért, hogy legalább meghallgatassék. Ezek az uri ruhában grasszáló síhederek oly hangosan beszélgetnek az előadás alatt, hogy a közönség jó nagy része meg van fosztva, hogy az előadást élvezhesse. Mi ezuttal csak konstatáljuk e tényt, de jövőre nézve nevekkkel is fogunk szolgálni. Ugy értesültünk, hogy a rendőrség is fog jövőre ez iránt intézkedni s ha kell, rendőri büntetéssel is rá fogja szorítani ezen beszélgető urakat, hogy mások jogait tiszteljenben tartsák.

— **Anyakönyvvezető.** A belügyminiszter Háromszékvármegyében a kézdí-polyáni anyakönyvi kerülethez tartozó Béla falva községet az eszteleni anyakönyvi kerülethez csatolta át, továbbá a szotyori anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé Gidófalvi János körjegyzőt nevezte ki és őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **Megjutalmazott ápolónő.** A belügyminiszter Sárkány Zsuzsanna vörös kereszt-egyleti intéző nénét a pozsonyi orvós kórházban tett kiváló szolgálataiért és lankadatlan szorgalmáért 50 frtnyi jutalomban részesítette.

— **Gőzkazán-biztos.** A m. kir. kereskedelemügyi miniszter Sinaiberger Jakobot a Csik, Udvarhely, Maros-Torda, Háromszék, Brassó, Nagy és Kis-Küküllő és Fogaras vármegyék és Maros-Vásárhely sz. kir. város területére kiterjedő hatáskörrel a Nagy-Küküllő vármegyei építészeti hivatalhoz osztotta be.

— **Ócska anyagok eladása.** A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara tudatja, hogy a m. kir. államvasutak igazgatósága a vonalain 1896-ban összegyűlt ócska anyagokat, kivévén az ócska

síneket és fémneműeket, árlejtés útján szándékozik értékesíteni. A közelebbi feltételek a kamara irodájában megtekinthetők.

— **A közönség figyelmébe.** A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara bel- és kültagjainak megválasztására 1896. évi január hó 11-ét, mely szombat napra esik, ezennel határnapul kitűzöm és pedig: A szavazás reggeli 7 órakor kezdődik és 11 órakor végződik, azonban a bizottságnak, mely a választást vezeti, jogában álland, ha ezt a körülmények szerint jónak látja, vagy kötelessége is, ha a szavazók sokasága miatt a leszavazás ez idő alatt meg nem történhetett, a határidőt meghosszabbítani. I-ször a Sepsi alkerületben és Sepsi-Szentgyörgy városában, mely együtt választ 2 kereskedő és 2 rendes iparos kültagot, 2 kereskedő és 2 iparos póttagot. Választási elnök Gödri Ferenc polgármester, a választás Sepsi-Szent-Györgyön, a tanács irodájában fogatosítottatik; II-ször Kézdi alkerületben, melyhez Kézdi-Vásárhely város és az orbai-járas tartozik, együtt választ egy kereskedő és 2 iparos rendes kültagot, 1 kereskedő és 2 iparos póttagot. Választási elnök Bartók Károly polgármester, a választás Kézdi-Vásárhelyt, a tanács irodájában fogatosítottatik; III-ször Miklósvár alkerületben, melyhez azon szolgabírói járas községei tartoznak, választ 1 kereskedő és 1 iparos rendes kültagot, 1 kereskedő és 1 iparos póttagot. Választási elnök Henter Béla szolgabíró, a választás Baróthon, a község házánál fogatosítottatik. A választás a névjegyzékek alapján történik; azon választónak azonban, ki az összeírásból kimaradt, de a bizottság előtt, a választást megelőzőleg, vagy a választás folyamán, község-hatósági bizonyítvánnyal igazolja választói jogosultságát, a választási jog gyakorlása megengedendő. A választási jogot csak a személyesen megjelent választók gyakorolhatják. A szavazás vagy élőszóval vagy szavazó bárczákkal történik. A választási jegyzőkönyvben a szavazatot nyertek azon sorrendben lesznek felemlítve, a hány szavazatot kaptak. Ha többen egyenlő szavazattal bírnak: a sorrendre nézve, az azonnal eszközleendő sorshuzás dönt. Az oly egyénekre adott szavazatok, kik az 1868. évi VI. t.-cz. 9. §-ában meghatározott köllökekkel nem bírnak, érvényteleneknek fognak tekinteni. E tövényezikkely így intézkedik: „Kamarai beltárggyá választható mindazon bennszülött vagy megtelepült iparos és kereskedő: a) ki polgári jogai teljes élvezetében van; b) a kamara székhelyén lakik; és c) legalább 3 év óta kereskedést vagy ipart önállón és jogosítottan űz, ki olyannál, mint nyilvános társ vagy kereskedelmi és technikai fővezető legalább ugyanannyi idő óta működik, ki végre egy kereskedelmi- vagy iparos részvény-vállalat igazgatója. Kültaggá választható, ki az a) és c) pontok alatt a beltárggnál említett köllökekkel bír és azon alkerület területén lakik, mely által választandó lé-szen.“ Ugy a bel- mint a kültagoknál kereskedőkre csak kereskedők, iparosokra csak iparosok szavazhatnak. Végül figyelmébe kívánom ajánlani minden egyes választónak azt, hogy minden mellékteket nélkül szavazatát olyannak adja, kit legérdemesebbnek tart az iparkamarára váró fontos érdekek és feladatok képviselésére; figyelmébe kívánom ajánlani a csend és rend megtartását a választások alatt, annál is inkább, mert gondoskodtam arról, hogy a hatóságok is ez irányban szigorú intézkedéseket tegyenek. S.-Szentgyörgy, 1895. deczember 10. Szentiványi Miklós, főjegyző és központi bizottság elnöke.

— **Köszönetnyilvánítás.** A gróf Mikes-féle gelencei erdőgazdaság igazgatója, Hoffman Ferenc, az orbai járási közkórház alapjavára 5 frtot küldött be, mely a kovásznai takarékpénztárba elhelyeztetett. Fogadja a kegyes adományozó a szenvedő emberiség nevében hálás köszönetem. Kovászna 1895. decz. 27-én. Hollaky Attila, orbaijárási főszolgabíró.

— **A következő helyreigazító sorokat vettük:** Tekintetes Szerkesztő Ur! Tisztelettel kérem, sziveskedjék becses lapjában az alábbi soroknak helyet adni. A Székelyföld című lap 98-ik számában az Ujdonságok rovatában gyujtogatás cím alatt egy cikkeske jelent meg, melyben engemet, mint káros, szándékos gyujtogatással való azért, mert azt állítja, hogy a tett azért lett volna elkövetve, mert én a biztosítást 1800 frtra tettem volna, holott károm 1252 frtra rugna. Ez alapalan rágalom és hamis feltevés. A biztosítási összeg még 1000 frtot sem tesz ki, károm pedig 1252 frtnál jóval többre rug. Ily okon nem tehettem azt, hogy 1252 frt helyett még 1000 frtot se kapjak. Sőt ártatlanságom mellett tanuskodik még az előjáráság által kiállított ártatlansági bizonyítvány is. Azon hirt tehát én teljesen visszaütöttem s ezen hirt, bárhonnan került is a tekintetes szerkesztő ur tudomására, alapalanannak és hazug rágalomnak nyilvánítom ki. Altorja 1895. decz. 25. Tisztelettel Ada József, káros.

Hasznos tudnivalók.

A homályos lámpaüvegeket legjobban megtisztíthatjuk úgy, ha hamuszirt oldunk föl vízben s ezzel az üveget jól megnedvesítjük. Egy idő múlva tiszta vízzel megmossuk a lámpaüveget, azután flanel ronggyal szárazra dörögöljük.

Jó téli tyukeleség-pótlék. Szedjük össze a közönséges tölgy-makot, melyet szellős helyen tartva, télen vagdaljunk össze és pörköljünk meg. Ezután megtörve a pörkölt makot, — vagy ha daráló van, megdarálva — kevés olcsó liszttel gyurjuk össze s tengeri nagyságu szemekké alakítva, úgy adjuk a tyukoknak. Ez a póttakarmány nem csak olcsóbbá kerül és egészséges, hanem a tojáshoz is nagyon előmozdítja.

Apróságok.

Öröm.

Gyerek: Eljen, ma jön a doktor bácsi.

Nagybácsi: S miért örülsz ennek oly nagyon.

Gyerek: A doktor bácsira kiölt-hetem a nyelvemet s még csukrot is kapok érte.

Kis ravasz.

— Fiacskám, te ittad meg ezt a pohár bort?

— Nem, mama, én nem ittam meg — egy piskóta itta meg.

— Ugy s hol a piskóta?

— Azt büntetésből megettem.

Egy vidéki szintársulat szabályaiból.

„Egynél több anyát egyetlen kóristánénak sines joga a földszintre bevezetni.“

Alkn.

Kohn: Vátszám van, mibe kerül-né magát, ha ráfesterő engemet?

Festő: Száz forintba.

Kohn: Mit maga mondja, hisz ez magasabba jön, mint maga a vászan.

Szemrehányás.

Házaló (a fiához): Miért kerestél ma olyan kevés.

Fiu: De tátikám, egész nap dolgoztam, kétszer ki is dobták engemet.

Házaló: Kétszer! Csak kétszer? S ezt nevezi ő szorgalmasan dolgozni.

Helyes felfogás.

Tanító. Pista, hogy írják a bordeauxit?

Pista. Azt nem írják, hanem isszák.

— Margit, tudja-e mit tennék, hogy oly gazdag és szép volnék mint maga?

— Férhez menne egy herezeghez.

— Nem találta el.

— Hát mit tenne?

— Férhez mennék — én hoznám.

— Ugy-e nagysád, emléket tartogat a medaillonjában?

— Eltalálta, a férjem hajfűrtjét örööm benne.

— Ah! Meghalt az ura?

— Nem. De a haza már kihullt.

Néhány év múlva, ha majd Magyarországon is lesznek nőbírák, — ilyenforma párbeszéd fejlődhetik ki.

Nőbíró: Vádolt, hány éves?

Vádolt: (aki nem fiatal). Ugyanazon évben születtem, melyben a bíró kisasszony.

Nőbíró: Hát jól van, ne feleljen.

— Igaz, hogy a kalap állandó viselőse előmozdítja a kopaszságot?

— Nem tudom. De az tény, hogy a kopaszság már előmozdítja a kalap állandó viselését.

Az idő azért rohan, mert fél, hogy nagyon ütök.

Vannak emberek, akik azért bintenek rózsákat mások útjába, hogy ezek megszúrják magukat.

Mindenkire „pászol“ a saját lelkiismerete, ha tág is.

— A golyának nemesak az lenne a kötelessége, hogy gyermeket hozzon a papának, hanem az is, hogy némely gyermeknek papát kerítsen.

— Előbb föltalálják a kormányozható léghajót mint a kormányozható asszonyt.

Vendéglőben.

Vendég: Ezt a bífsteget alig tudom megtalálni.

Pincér: Bocsanat, nem volt kisebb tányérunk.

Sajtóhiba.

Változások a tengerészetnél: Kor-zott kapitánynak ki nevezettek ...

Hirdetések.

Sz. 8372—95.

Pályázati hirdetmény.

Az üresedésbe jött Zágon nagy közsegi jegyzői állásnak egyelőre helyettesítés utján betöltésére pályázatot nyitok.

Ezen állásra 1400 frt fizetés, 100 frt lakbér és a magán munkálatokért szabályrendelileg megállapított munkadíj élvezete jár.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1886 évi I. sz. t. cz. 6 §-sa értelmében felszerelt és eddigi almatatásukat és magaviselőtüket igazoló bizonyítvánnyal ellátott kérvényüket hozzám jövő 1896 évi január 3-áig annál bizonyosabban adják be, mivel később érkező pályázati kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Helyettesített állását azonnal elfoglalni köteles.

Kovácsán, 1895. decz. 26-án.

Hollaki Attila,
orbai-járásí főszolgabíró.

2-1m2

Háromszékvármegye alispánjától.

Sz. 25388.

1895.

Pályázati hirdetmény.

Háromszékvármegye törvényhatósága központi hivatalánál rendszerezett, de katonai szolgálatra bevonult számgyakornok helyett s fizetésének terhére évi 200 frt fizetés és 60 frt lakbér illetmény élvezetével a jövő 1896. évi szeptember hó 30-ig terjedő időre egy ideiglenes díjnoki állásra pályázat nyitattik.

Az illetékességi, erkölcsi, iskolai s a netaláni eddigi alkalmaztatást elő-

tüntető bizonyítványokkal felszerelendő pályázati körökéek jövő évi január hó 25-ig Főispán ur ő méltóságához benyújtandók.

S.-Szentgyörgyön, 1895. évi decz. 25-én.

Tompa Miklós,
alispán.

4. 1—3.

Sz. 5759—1895

tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A k.-vásárhelyi királyi törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, köz-hírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtónak Bányai Gerő és neje végrehajtást szorvódó elleni 167 frt 17 kr tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyben a kézdívasárhelyi kir. törvényszék területén levő a K.-vásárhely Kanta községben fekvő ak.-vásárhely-kantai 1147 sz. tjkben 2159/1 2159/2 hrszámu ingatlanra 625 frt, és a 2160 hrsz. ingatlanra 200 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltes hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. év Február hó 1-én napján délelőtt 9 órakor alóli telekkönyvi hatóságnál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt I. M. rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. t. cz. 170 §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű tőrtvényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

K.-Vásárhely, 1895. okt. 25-én.

Gaál István,
kirendelt egyes bíró.

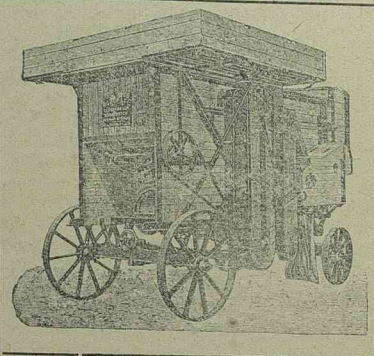
3 1—1

A brassói árucsarnok

körlátolt teletősségű szövetkezet

felajánlja dusan berendezett raktárát mindenféle
butorokból, u. m. szalon-, ebéd- és hálószoza berendezések, szek-
rények, asztalok, hajlított butorok,
takaréktűzhelyek nagy választékban, igen jó munka,
futószőnyegek szép színekben, igen tartósak, (160) 4—4
esztergályos áruk u. m. könyv-, kóta-, ujságtartók, stb.
kulacsok facsapok, dugaszok, kefe- és kötélárak jó kivitelben, jutányo
árak mellett.

Az eladáshelyiség az áruház I. emeletén a nagypiacon.

ROBEY & COMP. GÉPGYÁROSOK

BUDAPEST, IX. kerület, Rákos-utca 5—9 szám.

AJÁNLJÁK:

„RECORD“ nevű

új szabadalmazott és jelesnek bizonyult egyesített löhere-, luczerna- és más eféle
157 8—10 hüvelyeseket cséplő-, fejtő és tisztító-gépüket.

Árjegyzékek és költségvetések kívánatra ingyen és bérmentve.